

סדר ימות עולם

שעה ה' עמד על רגליו (סנהדרין שם ופרקי רבי אליעזר פ"י ופליאה), ה' רקמו (תנחומא), ה' נפתחו נקביו (אבות דרבנו נתן):

שעה ו' קרא שמות (סנהדרין שם ופרקי רבי אליעזר ופליאה), ו' העמידו גולם (תנחומא), ו' נתנה בו נשמה (אבות דרבנו נתן), ובבראשית רבה סוף פי"ח ופרשת תצוה פל"ו, שלשה לא המתינו ו' שעות, אדם הראשון, ישראל, סיסרא. אדם הראשון ולא יתבוששו לא באו שש, א"כ חטא אדם בחצי היום, וכן כתב יפה תואר. והקשה בספר טור ברקת באורח חיים (סי' תמ"ג) הא אדם הראשון חטא בעשירית ואיך שייך לומר לא באו שש, ויש לתרץ כי תחלת הכנת אדם הראשון היה שעה ו' כי אז הוצבר עפרו כמו שאמרו חז"ל (לא מצאתי זה שבו' הוצבר עפרו) לכן היה צריך להזהר שלא לאכול מעץ הדעת לפחות עד ו' שעות משעה שהוצבר עפרו, לכן איסור חמץ מו' שעות ולמעלה לתיקון אדם הראשון עכ"ל:

שעה ז' נזדווגה לו חוה (סנהדרין שם, פרקי רבי אליעזר, פליאה), ז' זרק בו נשמה (תנחומא^ק ו"ר פכ"ט), ז' עמד על רגליו (אבות דרבנו נתן), ז' בערב שבת נכנס

אדם הראשון נברא ביום ו', ראש השנה.

ובמדרש אבכיר וילקוט בראשית סי' ל"ד, כשבקש הקב"ה לבראות העולם תחלת ברייתו לא היה אלא אדם ועשאו גולם ולא זרק בו נשמה, שלא יאמרו שותף נעשה עמו כמעשה בראשית, משגמר הכל זרק בו נשמה והעמידו, וכולל בו העולם, בו התחיל בו סיים, דכתיב (תהלים קל"ט) אחר וקדם צרתני, עכ"ל:

שעה ראשונה כנס עפרו (סנהדרין ל"ח) אבל בתנחומא פרשת

שמיני, שעה ראשונה עלה במחשבה:

שעה ב' נעשה גולם (סנהדרין ל"ח ופליאה), ב' נמלך במלאכים (תנחומא), ב' נברא צורתו (אבות דרבנו נתן פ"א), ב' גבלו (מפרש קידוש החודש להרמב"ם):

שעה ג' נמתחו אבריו (סנהדרין שם), ג' כנס עפרו (תנחומא וילקוט תהלים במזמור שיר ליום השבת, וילקוט פנחס, ובפסיקתא הביאו הר"ן פ"ק דראש השנה), ג' יצרו (מפרש קידוש החדש הנ"ל). וכתב במאור עינים (פ"מ) דזה לא נמצא בשום ספר: **שעה ד' נזרקה בו נשמה** (סנהדרין שם ופליאה), ד' גבלו (תנחומא), ד' נתקשרו אבריו (אבות דרבנו נתן פרק א'):